ცნობის ფურცელი

№ 1705 პოლიტ.-ლიტერატ. გამოცემა 1896—1902 ოთხშაბათი, 23 იანვარი • ტფილისი № 1705

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გაზეთი ღიაა: ყველაზედა—6 სა., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., ფასი განცხადებისა: ქვეკუთხური სტრიქონი „ბუტერი" პირველ გვერდზე—10 კაპ. ფოთხუთხედი—5 კაპ. ბოლოს-მწერალი და ფასიანებული განცხადების პირიანად: „მოამბე"-ტფილის ფულიანის ზუბალაშვილის ქუჩაზე, № 27 და ჭ. კ. კან. ჭარხლელის ანბანგზის კიოსკში (ქალაქის ცენტრში).

ხელ-ნაწერები წერილები არ დაბრუნდება.—დასაბეჭდად წერილებისა და ტელეგრამების ადრესატად უნდა გამოიცხადოს ტფილის ფოსტის ოფისი დღე, კვირა-უქმეების გარდა, შუადღის 11—1-ლ საათზე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цнобисъ-Пурцели"-„Моамбе" ТЕЛЕФОНЪ № 372.

მიიღება ხელის-მოწერა **1902** წლისათვის

„მოამბე-ცნობის ფურცელ"-ზე

სრულათვისიანი დღიადებით

ყოველ თვიური ჟურნალი „მოამბე" (წელიწადში 8 ცალი)		ყოველ დღიური გაზეთი „ცნობის ფურცელი" (წელიწად. ზედიდ)	
ფასი ჟურნალის გაზიანით:		**ფასი გაზეთის გაზიანით:**	
ქალაქებში და რუსეთში:	სახელოვანი:	ქალაქებში და რუსეთში:	სახელოვანი:
1 წელი . . 10 მ.	1 წელი . . 13 მ.	1 წელი . . 6 მ.	1 წელი . . 9 მ.
6 თვე . . 6 „	6 თვე . . 7 „	6 თვე . . 5 „	6 თვე . . 7 „
3 „ . . 3 „	3 „ . . 5 „	1 „ . . 75 კ.	1 „ . . 90 „

ჟურნ. „მოამბე"-ს მიაქვს წელი კამოიწერს, **ურაგობრივი დამატება** და ცნობის ფურცელი" ფულისა გაგზავნილ, მხოლოდ ჭილ გირვ გასავზე ფოსტის სახელოსნის უნდა დაემატოს ერთი მან., რომელიც ხელის-მოწერისთანავე უნდა იქნეს შეტანილი. წელიწად ნახევრის სამზე განიკეთებულ: მიმეკვლით—6 მან. ქალაქ-ტფილ შემოგზავნისთვის და 5 მან. ტფილისელებისთვის; 1-ლ მარტამდე—3 მ, 1-ლ ივნისისთვის—2 მ.

განცხადების ფასი: 1-ლ გვერდზე სტრიქონი—10 კ., მე-4-ზე—5 კაპ. თე განცხადება 3-ჯერზე მეტად დაიბეჭდება, მაშინ ფასიდანვე ხალოდი.

ადრესაცია და **კონტორა** იმყოფება ვანქის ქუჩ ჭ., **ტელეფონი № 372.**

ფოსტის ადრესი: **Тифлисъ, въ редакцію „Моамбе" и „Цнобисъ-Пурцели."**

21 იანვრის განცხადება

ელისაბედ დონიგის ახალი პრობელი

დედამთილი—ვეყვანა ვეგონის ასული ბრძანდება, ვინც ქნენი მრავის ბედნიერად ბრძანდება, ვინც ნაცოლობის თავზედ ის ბრძანდება, ვინც ნაცოლობის თავზედ ის ბრძანდება, ვინც ნაცოლობის თავზედ ის

ტებელდა არ დაიმერებს ამ ურს, რადგანც ინგლისი შეუთანხმდება ფრანსა ბურგზე მთავრობას დიდ პრემიას მისცემს და შედეგობისთვის არ სჯერდებიან ამ ორ ქვეყნის ამხრივ. მთავრობა ქედის ხალხსაც ეთანხმება. ბურჯის მარცხენა, იღარც ეს პირობები კმაყოფილ არ ეყოფა, რომ ზედ შეკვლის შემდეგ, რაც კი შეიძლება, შეტ ხალხს აჯილით, მაკრან დრან მთავრობა არას დრის არ მოიქცეა ასე, რომ სისულიც და ეკონომიის დასჭირდა“.

ეკვლის ეკვლიდან თურმე, რომ ჩვენმაგვარნი ამ თვალწარეთ ოცხანაში. საეროდებით ასა, რომ ჩემმოდელები და სხვა მინისტრებიც ხალხ თხოვდებიან ბუნებისაკენ უბრძანდა, უღანძრა გიდ დამოძრეთას. კოდნიების მინისტრის ორც და სკვრა, რომ ეს ან რომელიმე მინისტრის ოქმის რიგისება, საჭიროდ და ეთანხმებიან ჩვენებულ ხალხის ხელმეკ სულ ამის გაათხელეს, რომ ბურჯი შეორადდა, ეკონომიკურ ეროვნული ეკონომიკური ეროვნული ეკონომიკური ეროვნული ეკონომიკური

3298 ოთხ-ექვსი საფერის ზომის ქუდა და ზოგიერი.

◆ ტყილისის საგუბერნიო სამმართველოში აცნობა ქალაქის თვით-მმართველობას, რომ მთავრობის განკარგულებით, ფფილრების და სხვა სამხედრო ნაწილების მოხელეებს **მოვაშენებთ ჯაჭვიანები** სიდამპლის ქიმის ვადასახელებლად.

◆ ტყილისის მცხოვრებლებზე **დარწყული** სანელსწიფო ვარდასახადი ანგარიშიდან სჩანს, რომ ეს გარდასახადი უდრის 224,000 მანეთზე მეტს. აქედან პოლიციას ქალაქდელეგაცია ზენია მხოლოდ 27,000 მან. ამ გვარად ჯერ კიდევ კარგა ყოველი მცხოვრებისგან და ნაწილი გადაჭარბებულია.

◆ ქალაქის სამაოონოო ანგარიშიდან სჩანს, რომ წარსული წელს ტყილისის ჭიპრებზე **დაწერგული** სანელსწიფო ვარდასახადის ნაწილი 1,000 ხე. ან ხეები გამოტანილი ყოფილა ქალაქის სანერგეებიდან ასე ცოტა ხეების იმისთვის დაირგვნენ, რომ ქალაქის სატყეო გზებე კოშინას საკმარისი ფუღი არა ჰქონია. მეორეობენ, მოპასუხეთ შემოდგომაზე რაც შეიძლება ბევრი ხე დარგონ.

◆ ოფიციალურ მიიღო №-ი „ცნობის ფურცელი“ შემდეგის შინაარსით: I ეს ბაზრობები ღიაში ყველას შეუძლიათ; II ვინც ხელი ლუქნი ყველას შეუძლიათ; III ვინც ხელი ლუქნი ყველას შეუძლიათ; IV ბაზრობები ყველას შეუძლიათ; ბ. ვ. IV სანმაინო, ოფიციალური ნაწილი; V სატიალო ამე გამეორება, იგი მხოლოდ ფასიანი; VI ფასით ლუქნი ფასიანი ფასიანი; VII პროდუქტი და ქარხნის სახელოსნოების ოფიციალური მფლობელობა, თანაც ფ. ტ. ტიტულოვნილი; VIII ამბავი ქ. ტყილისის ნიჭიერი, ცუდის ფულ. მთავარის ოფიციალ; IX ქართველი შეიდა ვაჭრებს მეორე ნაწილი ფასიანი, თანაც ფინანსიალის, ა. ქალაქ ყველ. ანა; X ნიჭიერ განთ. ყველ.“, XI ქართველი მოქმედ, ლ.—ძე; სახალხო ისტორია (ადმინისტრაციის, ფინანსი.

◆ ოფიციალურ მიიღო ი. პ. რუსეთის ფილოსოფოს. ჭ. I შემდეგი შინაარსით: 1) პედაგოგი 1) ახალი სწავლა-აღზრდა ჟ). შემთავაზებ და ფილოსოფოსის სიბარული. 2) **ცნობებში** გამოსდება ხელისუფალი გასაუკუნებელი ნიჭ მოხსენიებ ქალთაგან 3) მეფეზედ ოფიციალური ნაწილი ფილოსოფოსის ა მოქმედება. 4) ბეჭდი ი. ფ. ბოლი ნიჭიერი თანამშრომელი, 5) ბეჭდი ი. ფ. ბოლი ნიჭიერი თანამშრომელი, 6) ვეხი, 4) უთხოვები ირიო. ბაზრ ხელის ხელისუფალი, 5) ირიანის ვაჭრი. III პიგიენა ჭეშმარიტების 1) ფიქრები ძლები და მისი ავადმყოფობები, 2) თოქტორ, დედაკაცი ავადმყოფობები მეტად შეიძლებელი ნარევი; 1) კარტოფილი ვინაი. 2) რა არის პოლიტიკური ეკონომია“.

◆ ამ დღეების ტფილისში ჰიალ ემგზავრება სთხოვა ქალაქს ყველაზედ რაც შეიძლება ადრით მოსვლა მოსკოვის მოსკოვის განკარგულება ამბრუნის ჭეშმარიტ ჭეშმარიტ ამბავები ამ ქალაქის მცხოვრებლების სტუმრად ყოფნის დროს შეიძლება.

◆ ბეშის, სადამის 7 საათზე **15 ჩ.** ვიწყის სიმღერა-ხმიდან მოკლე ანგარიში ქალაქის ბანკში მოთხოვნილი სესხისა; **ბანკი სესხების** ოფიციალური ნაწილი.

პრესაზე

ბოლოს დროს რუსეთის ზოგიერთ კერძო ბანკებს ცრუ ხმები დაუდგათ. ამის მიზეზი იყო—ბანკებისაგან ზოგიერთი საქმე. საქმე ბანკის დაწუხება და არა სიმედო საჯარო. საბრალწყალო საქმეებში მონაწილეობის მიღება. ბანკების ეკონომიური საქიროებენ ქალაქელი, რომელებიმ შეშინე დაწერო საშინაო სტატიები. ბოლო ხანებში რუსეთში, საზოგადოდ, დიდია ფასების ცვალებადება ქალაქელებზე და ბანკები გაჩითე მხედ მდგომარეობაში ჩაგრანენ. ბანკების მოკლედების განხილვამ აღმოაჩინა, რომ ამ საკეთილო ინტერესების ბანკები სარეგლამენტაციებისაგან ბანკები სარეგლამენტო ბანკი ან მარტო საკუთარ თანხებით, არამედ ბანკი შესანახად მოპატიებული ფულებითაც, რითაც ზარალი მიაყენეს კერძო პირი. საქმე იქამდის მივიდა, რომ საქმეთა წერო საადგილ-მამული ბანკების ჩათარია საკეთილოდ, თუმცა ამ ბანკებს მტკიცედ განსაზღვრული საქმეი აქვთ ხაზრობებელი, რომელსაც არაფერი საერთო არა აქვს საკეთილოსთან. მაგალითად, ხარკოვის საადგილ-მამულო ბანკის რევიზიამ აღმოაჩინა, რომ ბანკი არა სიმედო. ეს ბანკი ქალაქებებში ინახავდა თავის თანხებს. ამ გარემოებისთვის, როგორც ვთქვით ზევით, ბანკის ქალაქებებში ცუდად დაწერა ფინანსთა სანაშინაო საქმეებისა, რომ ბანკი არა სიმედო ქალაქებებში ინახავდა თავის თანხებს. ამის ასაცილებლად ფინანსთა სამინისტროს განეზრახვა შესცეკლოს საადგილ-მამულო ბანკების წესდების ის მუხლი, რომელიც შეეხება თანხების შენახვის საქმეს, იქ ჩვენ, რომ ბანკი ვალდებული იყოს საადგილო თანხა მხოლოდ სახელმწიფო ქალაქებებში ინახებოდეს. ეს ბანკები, როგორც ქვითრებიდან ეტყობა, ბანკის ქალაქებებში ინახავდნენ პროცენტი ბიღიოსო. ვარდა ამისა, ბაბოება, თვის ბანკის დასამტკიცებლად, ის პოსაზრებაც მოიყანა, რომ საჭიროა რაც შეიძლება მეტ უწყვის დაგებმართ ცოტათი მაინც ვარ მოდგენილ პროცენტით ეკ, შეგვიძლება ეს წვრთი პატარა რიცხვს მოეგებსთით, მაგრამ ისე კი, რომ ფულებისაგან ვაცხოვრებთ.

თათიოციე ამავე პზრისაა (ადმინისტრაცია, რომ ამ ზმისაწს არ წეყვეთხ ამ საქმის შესახები დაბეჭდილი მოხსენება, რომელიც ამ სამი კვირის წინად დატოვება ხმოსწები; ამიტომ მან მოიპოხება მოხსენების სხდომაზეც წეყვეთა, რაც ძალიან ბევრი ფრო დააკარგებია საქმის.

ამაი ჭინაღმეგება ბევრი ილაპარაკეს ჩერქეზიშვილმა და ენფიანჯიანცმა (პირველი დებატტი იყო და პჩერმატყაველების მეტად ღარიბ საბუთაო პჩერმატყაველის სახელი ეკრ მოიხვეპა). ცხენი ამტკიცებენენ, რომ პირველი, ქალაქის დაშენების და თვით მთაწმინდის ეიიილაპის შესახებ დაგვარგნენ თხოულობენ, თავშესაყარი ისეთი იქნეს, როგორც პროექტშია წარმოდგენილი. ენფიანჯიანცმა ამბობს, რომ ეს ადგილი ძალიან ძვირი ეღირება, რომ სამუდამოდ ეკეთი ერთის ბანისათვის ნებართვა ეკეთი ერთის ბანისათვის ნებართვა ეკეთი ერთის ბანისათვის ნებართვა

ნაამბობები

I

შვენიერი საბაგი ყოფილა ამ ასის წლის წინად ნაბაღები; მაგრამ ეხლა ნაბაღები წარმოადგენს ერთს ორ ღელეს შუა ამოზვერილს გორაკს, რომლის წარსულს ცხოვრებას მხოლოდ საღვარე, ველებარეთი ცალვეი და ხალხში დარჩენილი ამბავი მოგვითხრობს. სასიხარულო გასაგონი არ არის ჩვენი ყურთასთვის ნაბაღიეის ისტორია, მაგრამ მაინც შეტად არ ცხოვნით, ცოტა რამ ხალხში გაგონილი ფუმშეთი ჰკითხეთ.

ამ ასის წლის წინად ზმირად მობრძანდებოდა ხოლმე ღროს გასატარებლად რაქის ერისთავი თავის მხლებლებთ,—ნაშვილებით და წერეთლებით... შფოთები ნაბაღიეში წულუკიძე იყო. მოიკრიბენენ ერთად თავსა და უნდა გეცოფებინათ ამ მალლას ადგილზე, სთოს ბერეთი გაგონილებული რა ნაირად ატარებდნენ ღროს! წულუკიძის მოურავი რომ გასთბებოდა ზნაევში, ქეღლიუბანში და ჯვარისაში *) მეხოცრები, ლდეში-მათის შვილი იყვნენ და ნუ გამოგიღონდენ და ხუმრობით არ აცილებდნენ! ვინც მობღენილად იხემებდა, იმას ღილებსაც მისცემენ ხოლმე.—ყველაზე უფრო გასართობი რაყვეი იყო. ამ ღროს რაქის მეპატრონეები ყოველთვის ჰპატრონობდენ ერთმანერთსა და საქმეც ის იყო, ვინც მეტს ხალისს და მასპინძლობას გამოიჩენდა. ყველა კარგი იყო, ია შვილიც და ერისთავიც, მაგრამ გორაკი წულუკიძის ნაბაღიეზე ღროს გატარების შესახებ, ან, რას მოგვითხრობს ხალხი.

ერისკაც თუმც გორაკი თავისი ძეროვანის სტეპებით ნასადილეც დასვენობდით ნაბაღიეზეც ფართო ეზოში. ხეპრობას და მასხრობას სახლეკარ არ ჰქონდა; მაგრამ გორაკი თვალს სერის ყოი ჩვეული და, თუ ღროც ხელს მისცემდა, თვალსაც ამბებსა უცქო სანაბაგით. გორაკის დილი ნაგებები თავის სიავით განთქმული იყვნენ ახლოახლოთა; ნაბაღიეზე გადასულას ისე ეერაფერ ვაბედავდა, თუ ნაგზები დაბმული არ ცგულებოდა. სწორედ იმ ღროს, როცა გორაკი დასვენობდა თავისი სტუმრებით, სასახლის ახლოს ხუთი მაზრიელი მაზგური გამოჩნდა. გორაკის გულში ჩაიცინა ამის დანახვაზე და უბრძანა მოურავს: „ჭადი, ნაბაღში იაქვი და მიუტიე მაზგრებს; ვინ ხანია ჩემს თვალს სერით არ უნახავს და ერთიც ვნახოთ, როგორ ითამშენენ მაზგრებიო“. მოურავმა მაშინვე შეასრულა ბატონის ბრძანება: აუშვა ნავაზები და მიუსია მაზგრებს. საწყალი მაზგრები, მათ ტანჯვა მზაბეცის დასწყვდეა! ბღაიერით გარბიოდენ ფაცრაწერაზე და ძალღებისგან დაფლეწილები სისხლით ჩუქურთნი არა მარეს. ბოლოს სისხლისაგან დაცლილები დაეარდენ ირის და ძალიც ხარბად დაუწყეს ფლეთა; სტუმარ-მასპინძელნი ამ სურათით ძალიან ემაყოფილნი რჩებოდენ. რათით ერთიმეორეს ეშ გვარ სურათებით! მაზგრების ბატონი გულში იხრიხოდა, ბრაზსა და საყვედურის თქმას როგორ გაბედავდა. მაშინ ხომ ისიც ძალებს სხეერ-ბლად შეიქმნებოდა!

რაკის ბატონთან ვანთქმული ყველაზე ცუდად, ამბობდით, რა სჯობია რაქის მფლობელს ღროს ტარებას და ასეთს თვალის სურნისას! ქეიფით და ღღიმით ლიქრ დებოდენ ჩვენი მთავრები, მაგრამ ერთობას გრძნობა მათ არ ჰქონიათ, კაცობრივი სიყვარული მათ გულში არ ყოფილა. იცრი არ იყვენ ერთობისთვის დაბადებულნი. მათი ავლადიდება მათის უცდო იყო. ამიტომ ხშირად მოსდომებიათ ერთმანეთში უთანხმობა და ჩხუბი. წულუკიძეს იაშვილი არ სწუხდეთ ორივეს—ერისთავი. ამ მიზეზით მოისპო მათი ცხოვრება და მათი მოქმედება მხოლოდ ამ ხან დარჩა ერის ხსოვნაში, რომელიც ეშხიც სიცილის ჰგერის მაგნელს.

II

რაც ღრო გადიოდა, ნაბაღიეი იმოდენად ხუნდებოდა, ფერს კარგავდა. სასახლე და სავეთრე დალა უყურებითია და ცალებაც შტოები შეიძახა. გორაკი წულუკიძე ერისკაცებს ისე დაეეეთნენ შემლებით, რომ თავისი მამული უთუოდ უნდა გაეყიდათ. დაწეულს კეთილს ცხოვრებას მეეერი რამ სჯირდებოდა!!.

მოგახსენებენ, გიორგი წულუკიძეს გონიერი ბაბაზ ჰყოლიათ; კარგი ხალხიც ყოფილა ეენაბე კეხაძე და მასთან შორს მჯერეტენლასაც არ ყოფილა მოკლებული. ბატონებმა რომ გადაიარეთ, თავისის შრომითა თვეც დაიხსნა ეენაბეც და ნაბაღიეც შეისყიდა ბატონისაგან. მაკრამ ეენაბეს ამაოდას მარტო ის არ შეიძეეხა. ის ღროში „ლატიბია“ მოიეარენ და თავისი შეილი „ლატიბიაში“ გაგზავნა სასწავლებლად. სასწავლა საქმე კარგათ წყეულა ეენაბეს შეილს; საშეალო სასწავლებელი გაათავა და ნაბაღიეეის ბატონის შეერნეობის შეეწყალა შეუდგა. ძეელი სასახლე დაანერია ნაბაღიეეზე, ცალ ხეებიე დასჭრა; მხილოდ საკვარე შეაკეთა და დასტოვა იმ მოსაზრებით, რომ იგი მეორეხარისხოვან ერთობით დასეირნობდა; ენენატე კვახაძის მემკეიდეეს ერთობით ვადმოპარვა და სხვა-და-სხეა რიგათ გამოაეენა: ხოეან ეენაბი გააშენა ახალს გემოზე, ხოეან ბოსტანი და ხოეანაც მეეენაკი ხეხილი.

სომეხე.

მცირე შენიშვნა

კაზეთის „Кавк: сел. хоз.“-ს 415 ნომერში მოთავსებულია ბ. ტიმოფეევის წერეი, თუ სადან, რა ფასად და რა საშეალებით შეეძლიათ მსურველთ შეიძინონ ერთიანი ეჩრილი თხეული ნერგები, რომელიც ფეეზიან ფეეზიან ნერგებენ და რომლის სამშობლოში საქეეზრო ღილეტანტის ოქეის ტრასტიანის მიდამოებს. ამ თხეულ ღილეს მეგობრის ამბის, რომ ჯინ აქეს ძალიან ცუდი ჯი გული ეე. რაც უნდა ვეთხეს, მაინც ვერც ეეფიდეთ, მაშინ როგეც სხვა ჯიშის თხეებში ამ ღილეს მოყეეენებენ ხოლმე.

მაკრამ პატივი ვცეეთ პატეეენეულ მეთხეეულთ, ეთისე ანტიკეეულებს კი ეამთაგეე სანტიკეეში თხეილი, რომ მას ნერკეების სამოთხით სითამშენი ეეს ეეყიდა ხეეეულის ეეეეზრით ოდენ ეეეეს სიეეთამდის მიეყეა და ეს თხეილი ეეეეს ეეეეს ეეეეეეეს ეეეეეეე